

בש"פ 4134/14 - מנשה מור, אריק מור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4134/14

כבוד השופט א' חיות

לפני:

המבקשים:
1. מנשה מור
2. אריק מור

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לעורר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מיום 10.6.2014 בעמ"י 15995-06-14
שניתנה על ידי כבוד השופט ש' בן שלמה

בשם המבקשים:
עו"ד דב גלעד כהן

ההחלטה

1. המבקשים וחסודיהם נוספים, בהם אחיהם של המבקשים, נערכו ביום 27.5.2014 בחשד לביצוע עבירות שעוניין קשירת קשר לביצוע פשע, קיבלת דבר במרמה בנסיבות מחמיות, השמטה הכנסתה במציד והלבנתה הון. ביום 28.5.2014 הובאו המבקשים לפניה בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט ח' טרס) במסגרת בקשה להארכת מעצר, ובית המשפט האירך את מעצרם עד ליום 5.6.2014. ביום 5.6.2014 נדונה בבית משפט השלום בנתניה בקשה שנייה להארכת מעצרם של המשיבים בשםונה ימים נוספים לצרכי חקירה. בית המשפט קבע כי ממכלול הנתונים שהוצגו בפניו עולה כי החשד כלפי המבקשים התubah באופן משמעותי ימי החקירה וכי מתקיים חשד סביר לביצוע העבירות. באשר לאחיהם של המבקשים קבע בית המשפט כי מעמדו חמור פחות משל אחיו, אך כי קיימות אינדיקציות

עמוד 1

המעידות על מעורבותו הישירה בביצוע העבירות. עוד קבע בית המשפט כי נוכחות פעולות החקירה הנדרשות אין לומר כי ניתן לשחרר מי מן החשודים מבלתי שיתעורר חשש ממשי לשיבוש הלि�כי חקירה. סימן שלאה מרכז, קר צין בית המשפט, עולה מפעולת חקירה מס' 4 אשר הוצאה לפני, שאף שאון לחלק על חשיבותה עולה השאלה מהי ניתן יהוה להשלימה והאם יהיה מקום להארכת מעצר נוספת בגיןה. בהתחשב בכל הנתונים אשר הוצגו לפני קבע בית המשפט השלום כי מעצרים של המבוקשים ואחיהם יוארך בחמשה ימים נוספים, עד ליום 9.6.2014, בסופם "יהיה ניתן לקבוע מתור יתר וודאות האם ולגבי מי נדרש ימי מעצר נוספים".

ביום 9.6.2014 עתרה המשיבה בשלישית להארכת מעצרים של המבוקשים, תוך שניתנה הסכמה לשחרורם אחיהם ובית משפט השלים על שחרורו של האח בתנאי מעצר עד ליום 16.9.2014. בהתאם לעניינים של המבוקשים צין בית המשפט כי צוות החקירה פועל באופן אינטנסיבי לקידומה ולמציאות ועל כן אין לבוא אליו בטרוניה כלשהיא. עוד צין בית המשפט כי פעילות נכונה של צוות החקירה הובילה להפחיתה בחומרת החשש לשיבוש חקירה עם שחרורם של המבוקשים, וכי מדובר בחקירה אשר ככל הנראה תימשך עוד פרק זמן נכבד ותדרש משאים משמעותיים. בנסיבות אלו, ולאחר שבית המשפט נתן דעתו לפעולות החקירה הנדרשות אשר פורטו בדו"ח סודי שהוצע בפניו, נקבע כי אין הצדקה להמשך החזקתם של המבוקשים במעצר. בית המשפט צין כי העדים שעתידיים להיחקר אינם מצויים במהלך הקража הראשוני למבוקשים וכי אין בזמניותם של המבוקשים לחקירה בעת שהם יבמיצו כדי להצדיק את הארכתו לאחר שבועיים ימים. אשר לפעולות חקירה מס' 4, אותה הזכיר בית משפט השלים בהחלטתו מיום 5.6.2014. קבע בית המשפט כי המידע שהוצע לפני לגבי מועד ביצועה של פעולה זו אינו קונקרטי די וכי היה ניתן לקדמה באופן נרץ יותר. על כן, ולאחר שבביצוע פעולות חקירה זו כשבועיים לאחר פתיחת החקירה הגלואה עולה חשש לשיבוש חקירה שאינו תלו依 שירותם למבוקשים, קבע בית המשפט כי גם בהתאם לזה אין הצדקה להותרת המשאים במעצר. אשר על כן הורה בית משפט השלים על שחרורם של המבוקשים בתנאי מעצר בביתם עד ליום 26.6.2014 בשעה 16:00 בפיקוח נשותיהם ובתוספת הפקדה במצוון, התcheinות עצמאית וערבות צד ג'.

על החלטה זו הגיעה המשיבה ערד לבית המשפט המחויז מרכז-lod, ועררה התקבל. בית המשפט המחויז (כבוד השופט ש' בן שלמה) צין בהחלטתו כי "לאחר שהוצעו בפני הדוחות הסודים, הכלולים התייחסות לחומר הגלומי, לרבות הפעולות החינויות לביצוע, במ/1 ובמ/2, לצורך זה כוחם והחשיבות למניעת שיבוש הליכים, רואה לקבל את הערד על מנת למנוע את אותו שיבוש...". עוד צין בית המשפט כי הוא ערך לעובדה שמדובר בבקשת שלישית להארכת מעצר, וכי היחידה החקורת ביצעה הבחנה בין המבוקשים לאחיהם בשים לב להיקף החשדות ולהקלק המוחץ למבוקשים. מטעמים אלו הורה בית המשפט המחויז על הותרתם של המבוקשים במעצר עד ליום 15.6.2014 בשעה 14:00.

מכאן הבקשה, בה טוענים המבוקשים כי החלטת בית המשפט המחויז להותרם במעצר פוגעת בזכויותיהם החוקתיות מעיל למידה הדרישה וכי אין יכול הצדק להמשך מעצרם. עוד טוענים המבוקשים כי קיימים פער בלתי נתפס בין החלטת בית משפט השלים להחלטת בית המשפט המחויז, וכי הבעייתיות בפער זה מתחזקת נוכח העובדה שבית משפט השלים הוא שהכיר באופן מיטבי את עובדות התקיק והוא שניה חשוף לתמונה הכללת העולה מהן. המבוקשים מוסיפים וטוענים כי הותרתם במעצר לאחר שחרורו אחיהם הינה חסרת היגיון שכן גם שחרורו טמון סיכון לשיבוש הלि�כי חקירה, וכי החלטה זו פוגעת בעיקרון השווון. כן הם טוענים כי העדרו של מועד ביצוע פעולות חקירה אינו יכול לשמש כנימוק להותרתם במעצר, קל וחומר בגדרו בקשה להארכת מעצר שלישית. כמו כן מצינים המבוקשים כי בית משפט זה לא העמיד כללים יישומיים קונקרטיים לבחינת התקיימותה של עילת שיבוש הלि�כי חקירה.

4. דין הבקשה להידחות. ככל תינן רשות ערעור בגלגול שלישי רק במקרים בהם עולה מן הנסיבות שלאה

עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטיו של המבוקש (בש"פ 2786/11 ג'里斯 נ' מדינת ישראל, פסקאות 7-6 (17.4.2011)) וכן כאשר נסיבותיו הפרטניות של המקרה הין חריגות ומוחdot במידה המצדיקה מעת רשות ערר (בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 16 (25.6.2012); בש"פ 684/12 ברטלר נ' מדינת ישראל, פס' 10, (31.1.2012)). לא מצאתי כי המקרה דן בא בגין מקרים אלו. טענות המבוקשים נתועות בעיקן בנסיבות הקונקרטיות של עניינם ואלה כבר נדונו והוכרעו על ידי בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי. איןידי לקבל את טענת המבוקשים לפיה עילת המעצר שענינה שיבוש הליכי חקירה "נותרה עלומה". אדרבה עליה זו נדונה ונבחנה שוב ושוב בבית משפט זה תוך התייחסות לנסיבותו הפרטניות של כל מקרה ומקורה (ראו למשל: בש"פ 6350/97 רוזשנטין נ' מדינת ישראל (29.10.1997); בש"פ 11109/03 שקרנה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 350 (2004); בש"פ 10267/08 דבח נ' מדינת ישראל (4.12.2008); בש"פ 3095/06 מלכה נ' מדינת ישראל (11.4.2006). כמו כן איןידי לקבל את טענת המבוקשים בעניין הפגיעה בזכותם לשווין, בהינתן הפערים הקיימים בין המבוקשים לבין אחיהם בהיקף החשודות, פערים שעלייהם עומדו בבית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי אחד.

יתר על כן, לא מצאתי כי קיימות במקרה דן נסיבות חריגות או כי החלטת בית המשפט המחוזי פוגעת באופן חריג ובולתי מידתי בזכות המבוקשים עד כי יש הצדקה למתן רשות ערר לדין שלישי בעניין מעצר הימים שנקבע להם. החלטתו של בית המשפט המחוזי מאזנת בין מכלול הנסיבות הרלוונטיות לעניין ובها: עלילות התנהלותם של גורמי החוקה, פעולות החוקה החינויות לביצוע ולוח הזמנים המשוער, חומר הראיות הקיים בתיק, היקף החשודות המיוחס למבוקשים וכן העובדה שמדובר בהארכת מעצר שלישית. בשקלול הנסיבות כולם סבר בית המשפט המחוזי כי יש מקום להארכת מעצר בת חמישה ימים (שהינה מתונה מזו אשר התקสาขา על ידי המשיבה), ובוגוד לטענת המבוקשים, אין לבית משפט השלום יתרון כלשהו על פני בית המשפט המחוזי. העובדה כי האיזונים שערך בית המשפט המחוזי הביאו אותו למסקנה שונה מזו שאליה הגיע בית משפט השלום, היא בלבד אינה מצדיקה מעת רשות ערר.

הבקשה נדחתת, אפוא.

ניתנה היום, י"ד בסיוון התשע"ד (12.6.2014).

שׁוֹפְט